

A törökök szétverték egy orosz lovasságot.

Konstantinápoly, december 15. A főhadiszállás a következő kommunikét teszi közzé: Van határán a mi csapataink és az orosz csapatok között tovább tartanak az összeköttetések, miközben mi előnyben vagyunk. Az orosz lovasság Sarainál a perzsa határon megtámadta a mi lovasságunkat, de lovasságunk ellentámadása sikerrel járt. Az oroszokat visszavertük és szétszórtuk.

Van az ázsiai Törökország egyik tartománya, mely keleten határos Perzsiával. A határ mellett fekszik Sarai község, ahová nyilván az Asserbejdán perzsa tartományban levő oroszok törtek be.

PORTSAID ÉS BATUM FELÉ.

Konstantinápoly, december 15. Jól értesült helyről kaptuk a következő érdekes információt:

— Az a körülmény, hogy a török seregek egyiptomi hadműveleteiről az utóbbi időben semmi hír sem érkezett, egyáltalában nem ad okot a nyugtalanságra. A nagy távolságok miatt a török rendes seregek elvonulása hosszabb időt vesz igénybe. Ezek a csapatok most Ismaila és Portsaid felé vonulnak, magát a Szezi-csatornát csak később akarják

megtámadni. Viszont abban a pillanatban, amikor a törökök birtokukba veszik a csatornát, Alexandria mohamedán lakossága követni fogja a kalifa hívó szavát és véget vet az egyiptomi angol uralomnak.

— Ami a kaukázusi hadműveleteket illeti, ott már is egy nagy siker előtt állunk: a török seregek Batum alá érkeztek. Batum elfoglalása nagyfontosságú eredmény lesz nemcsak az oroszok elleni háborunkban, hanem a szövetségesek közös szempontjából is, mert akkor Batum, az ázsiai petróleumközpont, benzinnel láthatja el nemcsak Törökországot, hanem szövetségeseit is. Másrészt Batum elfoglalása után az oroszoknak nagyobb sereget kell küldeni erre a vidékre, ha a törökök további előnyomulását fel akarják tartóztatni.

A SZENT HÁBORU.

Konstantinápoly, december 15. Mollah Youcha, a darfouri hakim 20,000 emberrel Szudán ellen vonul, hogy az angolokat megtámadja. Sok egyiptomi, akik az angolok kiűzték Szudánból, csatlakozott Mollah Youcha seregéhez. A hakim Darfour összes törzsei között kihirdette a szent háborút és felszólította őket, hogy vegyék vissza Khartumot, az izlam városát az angoloktól.

Kedvezőtlen idő Oroszlengyelországban.

A német nagy főhadiszállásról hivatalosan jelentik: Kelet-Poroszországból nincs semmi ujság. Soldautól Mlavan át Chiehanov irányában előrenyomult német hadosztály tulerős ellenséggel szemben állását ismét elfoglalja.

Orosz-Lengyelországban nem történt semmi jelentősebb dolog. A kedvezőtlen időjárás befolyásolja intézkedéseinket.

A legiőbb hadvezetőség.

(Közl a magyar miniszterelnökség sajtóosztálya.)

Az európai háboru oszlopa.

Berlin, december 15. A Neue Züricher Zeitung foglalkozik a harctéri helyzettel és kifejti, hogy az oroszok jól megerősített állásaikban még egy ideig tarthatják magukat, de sok jel az orosz hadseregek közeli összeomlására enged következtetni, oly összeomlásra, aminőt a háditörténelem még nem ismer. A milliós hadsereg milliók káoszához fog vezetni. Oroszország az európai háboru oszlopa s ha ez összedől, akkor a hármasszöveg elvész, mert nyugaton hiába fáradoznak a szövetségesek azon, hogy áttörjék a németek frontját, amely olyan, mint egy vashévíz fal a Vogézekről egészen Flandriáig.

Az orosz sereg válságos helyzete.

Zürich, december 15. Gatti vezérőrnagy a Corriere della Sera-ban nagyérdekű fejtegetést közöl az orosz hadsereg helyzetéről. Így ír többek közt:

— Nem Franciaországban fog eldőlni a háboru sorsa. Az angol-francia seregek támadó ereje meg van törve, ott a szövetséges

haderők többé nem képesek erőteljes offenzívára. Ha a németeknek a keleti hadszíntéren sikerül döntő csapást mérniük az oroszokra, akkor nyomban szabadon fognak mozoghatni nyugaton. Az orosz sereg válságos helyzetben van. Eddigi számbeli túlsúlyuk a német és az osztrák-magyar sereggel szemben lényegesen megcsappant.

A lodzi küzdelem.

London, december 15. A Daily Chronicle szentpétervári levelezője áttekintőleg foglalja az elmúlt hét nagy eseményeivel, a németek első támadásától egészen Lodz kiirtéséig.

A levelező megjegyzi, hogy értesüléseit a legelőkelőbb varsói katonai körökből szerezte.

— Csak most, miután a nagy harcban szünet állott be, — jelenti a tudósító — alkothunk némi fogalmat a Lodz körül folyó harcok óriási terjedelméről. Az a két hadtest, amely a német főerőtől elszakadt, a 25. és a 3. gárdahadtestből állott. Ez a két hadtest Iodztól délkeletre és keletre operált. Ugyanebben az időben a német főhaderő akadálytalanul nyomult előre Lodz irányában. Hihetetlen gyorsasággal Lodz elé ért és rettenetes ágyuzást kezdett a város ellen. Az elkülönített két hadtest észak felé fordult és Breziny felől igyekezett keresztül törni az orosz harcfronton, hogy a Zgierz—Breziny vonalon álló német fősereggel megtalálja az összeköttetést. December elsején, 2-ikán és 3-ikán a német fősereg mind hevesebben ágyuzta Lodz városát, amelyet ugyyszólván

~~~~~
Adakozzunk az ingyentejre!

teljesen körülzárt. Az ágyuzás oly heves volt, hogy Lodz polgárai közül több százán elpusztultak. Az orosz tüzérség képtelen volt a nagyszerűen maszkírozott német ágyupozíciókat fölfedezni. A december 4-ről 5-re virradó éjszaka az irtózatost ostrom elérte tetőpontját. Az éjszakai órákban mindkét részből nem kevesebb, mint 700 ágyu ontotta a haldlthozó tüzet. Az irtózatost tüzérharc néhány óráig tartott, majd orosz részből mindinkább gyöngében viszonyozták a tüzelést. Az ágyuzás megszűntével a feltartóztatlan német gyalogsági támadás következett, amelyről maga az orosz levelező bevallja, hogy a világháboruban páratlanul állott. A német gyalogság, dacára annak, hogy az oroszok villamos fény-szórókkal világították meg sorait, példátlan halálmegvetéssel rohant előre. A német gyalogsági támadás sikeres volt. Az orosz haditanács elhatározta, hogy Lodzot kiirítja.

Föladtuk Belgrádot.

A déli hadszíntérről hivatalosan jelentik:

A saját jobbszárnyunk szükségessé vált visszavonása által teremtett hadműveleti helyzetben ajánlatosnak látszott Belgrádot is föladni. A várost harc nélkül irtettük ki.

A csapatok a kiállott fáradalmaktól és harcoktól szenvedtek ugyan, de a legjobb szellemről vannak áthatva. (Közl a magyar miniszterelnöki sajtóosztály.)

Uj helyzetünk Szerbiában.

A világháboru politikai hegylánolatában Szerbia minden körülmények közt a hegylánolatnak csak a kifutóit képezi. A most vérrel és vassal formálódó kornak az átmenetei nem ott keresendők. Barátaink és ellenségeink egyformán tudják, hogy ott, azon a zord talajon, ahol egyik domblánolat a másikat követi, mit produkálhatunk aránylag csekély erővel és milyen ésszel is alig felérhető akaraterevel iparkodtak csapataink keresztülvinni, amit a fejükbe vettek. És nem fogják abbahagyni, ha nem megy a dolog egyszerre, másodszorra fog menni, vagy harmadszorra, de mennie kell és a vége, bármennyi is talajalakulatánál fogva a szerb háboru csapdája, a vas- és cserépfazék históriája lesz.

A SZERB ELLENOFFENZIVA.

A szerb ellenoffenziva kétségtelenül arra vezetendő vissza, hogy a szerbeknek sikerült helyreállítani a zajecsár—negotin—radujevac-i vasúti vonalon a bolgár komitácsik által felrobbantott alagutat és ennek következtében már megindulhattak a municiót szállító vonatok. A visszavonulásunk azonban nem egyszerű stratégiai mozdulat volt, hanem harcok közben ment végbe. Két hadseregünk bizonyára nem vihatta meg e több napra terjedő harcokat veszteségek nélkül s a szerb jelentésekben foglalt számok, összehasonlítva a harcfront nagy kiterjedésével és a seregek nagyságával, nem abnormalisak. Ami a hivatalos jelentésben említett újabb elhatározásokat illeti, ezeknek — amint a jelentés mondja — az ellenség visszaszorítására kell vezetniük.